

finder jeg dog, der er Anledning til straks at fremhæve: Naar jeg ser paa den Anvendelse, som her er foreslaaet af Slotsholmen, hvor man har tænkt paa at anbringe baade en Rigsdagsbygning, 2 Karreer til Ministerialbygningen, 2 Karreer til offentlig Samlinger og 2 Karreer til det kgl. Bibliotek, saa savner jeg Plads til et kongeligt Slot. Det er jo Slotsholmen, der her er Tale om, og jeg hørte forleden — det er kun 2 Dage siden — at det ærede Medlem talte med Varme, som han plejer at gøre her i Salen, om et andet Spørgsmaal, og der navnlig slog fast — hvad man maatte tidligere ikke havde saa megen Anledning til at tro, som man nu har — at Socialdemokratiet i Virkeligheden ikke vil bryde med det bestaaende, men gaa frem paa det historiske Grundlag og kun Skridt for Skridt. Det ærede Medlem fremhævede, at Oven om Arbejdstid ogsaa skulde hvile paa et historisk Grundlag. Naar man nu mindes dette, saa vil jeg rigtig nok spørge, om det er at holde paa det bestaaende Grundlag, naar man vil gøre en Anvendelse af Slotsholmen, hvorved man udelukker et kongeligt Slot fra at saa sin Plads der. Jeg antager nemlig indtil videre, at det ikke er Meningen, at vi, vort Følt, som, selv om vi ikke føle det saa meget til daglig, dog efter, hvad der fremgaar af Statistiken, som vi jo maa stole paa, maa taldes ret velstaaende, skulde kunne sige, at der vel for 10 Aar siden overgik os den Nationalulthke, at Kristiansborg Slot brændte, men vi have ikke Naad og Midler til at bygge en ny Kongeborg i Stedet. Jeg kan ikke tænke mig, at det er Meningen, og jeg kan saa meget mindre tænke mig det, som jeg ikke antager, det vil blive bestridt fra nogen Side, at vi for Tiden ikke have en tilstrækkelig stor Kongebolig. Det var altsaa kun denne Forbavjelse, jeg vilde tillade mig at give Udtryk, Forbavjelsen over at se Forslag til en Anvendelse af Slotsholmen, hvor der ikke er Tale om Opførelsen af et nyt Slot i Stedet for det i 1884 nedbrændte.

J. Sager: Jeg skal ikke indlade mig paa en nærmere Drøften af de Planer og Forslag, som her foreligge. Det henhører jo nærmest til et Udvalg, og det er næppe muligt at overbevise ærede Medlemmer om en af disse Planers Fortrinlighed frem for andre, uden at det kræver Forundersøgelse. Skulde jeg alligevel udtale nogen Sympati for et af Forslagene, maatte det være for Projektet om at vælge Pladsen ved Vestre Boulevard, for saa vidt man ikke kan faa en Grund paa Slotsholmen. Den, der er valgt,

er maasse den eneste mulige, men den har selvfølgelig ogsaa Fejl og Mangler, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Hvad angaar den Plan, der er ombelt her for nogle Dage siden fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (P. Holm), da tilstaaer jeg, at jeg straks, da jeg saa den, fik Følelsen af, at den ikke var udarbejdet af nogen kompetent Mand eller af en Mand, der var kyndig i slige Sager, og jeg har ogsaa forstaaet Tingene saaledes, at det kun var en Antydning fra det ærede Medlems Side af, at han vilde være villig til at sælge en Del af Grundene paa Slotsholmen og derved en Gang for alle udelukke enhver Tanke om Opførelsen af en Kongeborg der. Som Planen foreligger, er den aldeles løsreven fra alle tidligere, og staar ikke paa nogen historisk Grund. Det er af den Slags Planer, som man ved Hjælp af Vinal og Blyant kan gøre saa mange af, som det skal være. Det, jeg ønsker at udtale mig om, er det kongelige Biblioteks Forhold til Universitetsbiblioteket, thi det forekommer mig, at nu er Øjeblikket kommet til, at man maa vælge mellem, om man vil have et stort Nationalbibliotek, som i Virkeligheden kan blive noget udmærket i sin Slags — hvad det jo i øvrigt allerede er, men udmærket ikke alene hvad Indholdet angaar, men ogsaa med Hensyn til Omgivelser —, eller to konkurrerende Biblioteker, hvoraf det ene absolut maa træde i Vejen for det andet. Efter min Overbevisning kunne vi kun have et stort Nationalbibliotek her i Landet, og Universitetsbiblioteket maa selvfølgelig af mange Grunde vige. Og der er desuden saa overvejende praktiske Grunde, der tale for at forlade Universitetsbiblioteket i sin nuværende Form, at det forekommer mig ikke tvivlsomt — hvis man ellers kommer til det Resultat, som jeg tror, vi ved nærmere Undersøgelse maa komme til, nemlig, at vi kun kunne have et stort kostbart Nationalbibliotek —, at Universitetsbiblioteket maa forandres. Det vilde ellers kræve ny Bygninger og anden Udvidelse. Det kan ikke nøjes med det, det har. Universitetet kræver ogsaa absolut Udvidelser, og man kan jo dog vistnok ikke uden enorme Bekostninger flytte det bort fra den Plads, hvorpaa det ligger. Der er da kun Universitetskvæsturen og zoologisk Museum at tage af. Det er ganske vist noget, men paa ingen Maade mere end Universitetet kan bruge alene for sit Bedkommende, efterhaanden som Tiden skrider frem, og man vil gaa over til — hvad der er aldeles nødvendigt — at indrette Laboratorier eller Seminarier, som de kaldes i